

Derfor vil jeg godt spørge Socialdemokraternes ordfører: Hvor mange udenlandsk adopterede unge har Integrationsministeriet – for jeg kan forstå, at Justitsministeriet ikke har været involveret – oplyst er over 10 år inden for de sidste 5 år? Problemet er jo, at man ikke har fået nogen oplysninger under de her forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

For det første vil jeg gerne sige, at for mig står det som noget meget centralt, at adoptivbørn har en ret til på et tidspunkt i deres liv rent faktisk at få at vide, at de er adopterede. Sådan som jeg sådan nogenlunde husker det, har Folketinget selv i en revision af adoptionsloven lagt til grund, at forældrene ved vurderingen af, hvorvidt de er egnede til at adoptere eller ej, skal forklare, hvordan de en dag har tænkt sig at fortælle børnene, at de rent faktisk er adopterede.

Man kan sige, at i den fagre nye verden er det en rigtig god idé at vide, hvor ens oprindelige ophav egentlig er fra, for der er mange ting, der i ens fremtid måske kommer til at afhænge af, hvor man genetisk er fra. Det siger jeg mere som sundhedsordfører end som udlændingeordfører. Så i princippet mener jeg, at det må være godt for et barn på et eller andet tidspunkt i dets liv at vide, hvor det egentlig oprindeligt kommer fra. Men det kan jeg høre at De Radikale ikke er enig i.

Så vil jeg sige, at de adopterede unge er danske statsborgere – de har mulighed for at blive det – og med hensyn til kravene omkring naturalisation er det jo sådan set for, at de har mulighed for at erhverve dansk indfødsret i forbindelse med adoption, indtil de er 12 år, hvis barnet er blevet adopteret enten af et ægtepar, hvor mindst en af ægtefællerne er dansk statsborger, eller af en ugift dansk statsborger.

Så jeg har svært ved at se, at de adopterede børn står over for en meget stor frygt i forhold til engang i fremtiden at skulle rejse ud. De er danske statsborgere, de vil kunne rejse ud på linje med alle andre danske statsborgere, og de vil kunne vende hjem igen, og tilknytningskravet vil stadig tale til deres fordel, ligesom det gør for andre danske børn i Danmark.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg vil godt spørge den socialdemokratiske ordfører sådan helt principielt, om man mener, at adopterede børn skal ligestilles med biologiske

børn. Det er selvfølgelig i forhold til ændringsforslaget fra Det Radikale Venstre og Socialistiske Folkeparti, men jeg vil godt spørge til den helt principielle holdning, om man mener, at adopterede børn og biologiske børn skal sidestilles eller ej.

Når jeg spørger om det, selv om det kan lyde som et lidt dumt spørgsmål, er det, fordi man jo godt kan gå hen og lave et forlig, hvor man ikke får det hele – det er formentlig en velkendt sag for Folketingets partier – og derfor synes jeg, det er fair nok at spørge ud over det, der ligger inden for forligets grænser, om vi i virkeligheden måske er i den situation, at Socialdemokraterne på det her punkt har købt katten i sækken. Og det er så det. For så synes jeg, at man lige så godt kan sige det, og så er der sådan set ikke så meget at komme efter.

Kl. 17.50

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Kort til fru Sophie Hæstorp Andersen: Adoption og Samfund fortalte, at det var ganske, ganske få, der ønskede at besøge deres oprindelige land, og at de bagefter oplyste, at de undervejs havde været bange for det. Ja, det har ikke noget at gøre med, at de ikke har ret til at vende tilbage til Danmark, men de oplever ikke nogen særlig tilknytning til det land.

Så vil jeg godt høre: Har Socialdemokratiet under forhandlingerne fået et overblik over, hvor mange unge adopterede der som 20-årige, 22-årige pludselig vil stå i en situation, hvor de ikke kan få lov til at tage til udlandet og muligvis blive forelsket? Hvor mange er det i virkeligheden, det handler om?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det undrer mig sådan set meget, at Socialdemokraterne ikke kan se forskellen mellem folk, som er kommet til landet efter egen beslutning eller sammen med hele deres familie, og folk, som mere eller mindre tvungent er kommet til Danmark uden nogen familie og uden noget netværk i hjemlandet. Det er det, der typisk gør sig gældende for en person, der er adopteret.

Den adopterede kender formentlig ikke sin far og mor, har ingen familie i hjemlandet og kommer, fordi der er nogle i Danmark, der ønsker, at vedkommende skal komme til Danmark. Det er da klart, at der har Danmark en helt særlig forpligtelse til ikke at diskriminere dem.